

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Humilitate[m] esse caussam exaltationis, docetur exemplo eius, qui
ob acum Abbas factus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

gula varia ei peccata propria confitentes. Alia enim abluens sordes catini supra eam se fudisse dicebat: alia verò colaphis eam à se verberatam sæpè memorabat: alia nares ipsius sinapi impletas à se esse deflebat: cetera quoque diuersas referebant se ei iniurias irrogasse. Pro quibus omnibus Sanctus ille fuis Deo precibus egressus est. Post paucos autem dies non ferens illa tantam sui gloriam, tantoq; se nolens sororum honore cumulari, grauariq; se credens excusationibus singularum, egressa est de monasterio illo occultè, & quò ierit, in quem se miserit locum, vel quo sine defecerit, ad nullius potuit notitiam peruenire.

S. VIII.

Humilitatem esse causam exaltionis, docetur exemplo eius, qui ob acum Abbas factus est.

Nimirum honore digni, dum honorem fugiunt ipsa humilitate honorem ornant, quemadmodum alij fastu ac superbia dedecorant dignitatem. Appositè S. Bernardus, Bern. serm. 34. in Cantic. *Humilitas, inquit, in honore, honor est ipsius honoris, & dignitas dignitatis. Omnis dignitas ipsa dignitatis nomine indigna est, si humilia dedignatur. Si egregius es, esto tamen de grege: si omnibus præes, non dedigneris subesse. Sagittã quò altiùs volumus in cælum eiaculari, eò*

profundiùs aduersus terram in arcu deducimus; ita ille animam suam sublimissimè super astra promouebit, qui eam nouit in terris uehementissimè deprimere. Quis Regum Principumue Francisco altiùs se se in nihilum suum demisit? At quis altiùs in caelesti gloria eorundem Regum Principumue ascendit? Iam sedet inter Seraphinos, qui se locauit inter grauissimos peccatores. Ita

Matth. 11.
11.

& de Ioanne locutus est Seruator: *Amen dico uobis, non surrexit inter natos mulierum maior Ioanne Baptista: qui autem minor est in regno caelorum, maior est illo, in terris, vel in oculis suis.* Neque Dei iudicia tantum sunt ista, & hominum piorum, sed ipsi etiam mundi sapientes non rarò humilia superbis prætulerunt.

Cæsarius
l. 6. cap. 15.

E duobus in Abbatem vnus à Friderico Imperatore erat eligendus, quorum dispar virtus, & anceps electio. Suaserunt igitur, qui Imperatori à consilijs erant, vt eum præferret, qui regulam exactiùs deprehenderetur obseruare. Sciscitante autem, quo pacto id deprehendi posset, dixit vnus: Audiui omnes hos monachos à regula iuberi, vt acum secum gerant, signum paupertatis, ad reficiendas vestes. Vbi ergo congregati fuerint, ab in-
solente

solente illo, qui sibi pecuniæ oblatione
 viam parare conatus est ad hanc dignitatē,
 acum pete, quasi ea, ex tempore vsurus ad
 extrahendam è digito temerè inductam spi-
 nam. Si acu caruerit, eamq; alter ille sim-
 plex exhibuerit, facile erit iudicare, vtri eo-
 rum regula magis cordi sit. Cui enim mini-
 ma sunt nimis graua, erunt profectò maio-
 ra grauiora. Qui autem hæc parua curat,
 iure censebitur non negligere magna. Secu-
 tus prudens consilium Imperator, eum
 iussit esse Abbatem, apud quē acum repere-
 rat; apud quem autem eam deesse videbat,
 ad acum remisit. Qua historia audita, sub-
 iungit Apollonius: *Ignoravi hactenus, tan-
 tam fuisse virtutem in acu: cui respondet Cæ-
 sarius: Virtus non est in acu, sed acus signum
 virtutis, id est, humilitatis est in monacho: ad
 resarciendum vestimenta sua dissoluta portat
 illam.* Locum igitur apud Imperatorē quo-
 que habuit illa sententia: *Qui se exaltat, hu-
 miliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur;* si-
 cut & apud regem Angliæ, à quo itidem is,
 qui se infra omnes demiserat, omnibus am-
 bitiosis antepositus est in prælatura, vt re-
 fert Polydorus Virgilius. Quòd si homini-
 bus tantopere placet animi moderatio &
 mode-

Luc, 14.

11.

Polydor.

Virgil.

lib. 10.

mihi pag.

168.

S. Bern.
ferm. 2. de
Ascensio-
ne.

modestia, vt eam gloriosis, ac se se affi-
mantibus anteponant; cur non idem faciat
iustissimus rerum arbiter Deus? apud quem,
teste S. Bernardo, *Sola est humilitas, qua exal-
tatur, sola qua ducit ad vitam. Hec via, non est
alia prater ipsam. Qui aliter vadit, cadit potius,
quàm ascendit. O peruersitas! ô abusus filiorum
Adam! quia cum ascendere difficillimum sit,
descendere autem facillimum, ipsi & leuiter af-
cendunt, & descendunt difficilius; parati ad
honores, ad celsitudines graduum Ecclesiastico-
rum, ipsis etiam Angelicis humeris formidan-
das. Adsequendum autem te, Domine IESU,
vix inueniuntur, qui vel trahi patiantur, qui
duci velint per vias mandatorum tuorum.*

C A P V T XXIII.

*An, & quam in se esse humilitatis causam
innocentes, viri docti, iusti, pii, Sancti,
Deipara, & adeò Christus ipse Dei Filius,
deniq; superiores ratione inferiorum,
iudicare & dicere possint?*

§. I.

*Quantò quisq; in terris maior, tantò se debet
magis humiliare.*

Vult Deus omnes mortales humiles esse.
Sic iubet: sic fauet. Nec enim tantum
superbis